

[Ivar Hansen]

alle EF-landene, og det er jo ikke helt sikkert, at der i alle landene vil være den samme positive vilje til at prøve på at finde løsninger som den, den danske regering giver udtryk for.«

Det får også mig til at spørge udenrigsministeren, om det er realistisk at tro, at den tidsplan, der nu er lagt, kan holde, idet jeg har forstået, at man stort set skal have formalia på plads inden næste årsskifte, for at en udtræden kan være en realitet fra 1984, hvad den grønlandske politiske ledelse har ønsket. Jeg mener, at der må være grund til at forudse en lang række vanskeligheder, og uanset at Danmark overtager formandskabet i EF 1. juli 1982 og måske har muligheder for at påvirke udviklingen, så tingene skrider frem lidt hurtigere, vil jeg gerne høre, om udenrigsministeren ikke er af den opfattelse, at det meget vel kan blive en længerevarende procedure.

Jeg vil gerne give udtryk for, at når Grønland træffer en beslutning af denne art, så skal der ikke herske nogen tvivl om, at venstre meget gerne vil medvirke til, at der opnås den bedst mulige associeringsordning. Det siger jeg bl.a. med henvisning til den bemærkning, som gøres i udenrigsministerens redegørelse, om, at det er regeringens holdning, at bortfald af EF-tilskud ikke kan begrunde øgede statslige bloktilskud. Det er vi enige i, og derfor mener jeg også, at det skal siges klart – det blev vel også sagt klart under den debat, der gik forud for folkeafstemningen i Grønland, og det er vel også blevet sagt klart fra den danske regerings side indtil nu – at sådan var det og sådan ville det være, og at et folkeafstemningsresultat af denne karakter selvfølgelig måtte forudses at have økonomiske konsekvenser.

Vi er helt enige i slutbemærkningerne i redegørelsen, hvor der gøres opmærksom på, at Grønlands udtræden af EF intet ændrer ved Grønlands statsretlige tilhørsforhold som en del af rigsfællesskabet, og hvor der videre står, at der under debatten i Grønland da heller ikke har været rejst spørgsmål om ændring i det bestående rigsfællesskab. Det mener jeg er rigtigt. Det har vi også iagttaget, og den holdning fra Grønlands side er vi selvfølgelig tilfredse med, den respekterer vi, og vi håber, det er udtryk for noget blivende og et ønske om, at det vil være noget permanent.

Jeg vil gerne slutte mine bemærkninger om redegørelsen med at gentage, at vi selvfølgelig er indstillet på at medvirke positivt til, at de forhandlinger, der nu skal finde sted, får et resultat, som den grønlandske befolkning kan være tilfreds med, hvis ønsket om udtræden fortsat opretholdes, men vi vil som sagt gerne sætte spørgsmålstejn ved, om de forhandlinger tidsmæssigt kan føres ud i livet efter de retningslinjer, der er skitseret i udenrigsministerens redegørelse.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes indledningsvis, det er en lidt uliberal opfattelse, hr. Ivar Hansen gør gældende i relation til demokratiske folkeafstemninger. Jeg synes, at folkeafstemningen viste, at budskabet var entydigt, at det grønlandske folk ønsker at melde sig ud af EF, og det vil jeg godt på SFs vegne ønske til lykke med. Vi synes, det var en flot sejr, specielt i betragtning af det enorme pres, grønlænderne blev udsat for fra bureaukrater og politikere i Bruxelles og omegn. Det var i virkeligheden modigt, at man besluttede at sætte national selvstændighed højere end løfter fra Bruxelles.

Jeg vil i den sammenhæng takke regeringen og udenrigsministeren for redegørelsen. Jeg synes, det tjener regeringen til ros, at den har accepteret den grønlandske folkeafstemning, og at den utvetydigt vil arbejde for, at Grønland melder sig ud af EF-samarbejdet for i stedet at blive inddraget i en OLT-ordning.

Jeg vil samtidig godt udtrykke tilfredshed med, at udenrigsministeren i sin redegørelse fastsætter en køreplan for udmeldelsen, så der kan foreligge et traktatændringsudkast herom inden årsskiftet 1982-1983. Dette tilsagn opfatter vi som det vigtigste i denne redegørelse, som ellers ikke kan siges at være særlig indholdsmættet – i den forstand, at redegørelsen ikke forholder sig til en række af de problemer, der er uundgåelige, problemer af såvel juridisk som økonomisk karakter. Der er derfor en række spørgsmål, jeg godt vil have uddybet.

Den køreplan, der er skitseret, angår kun en del af den proces, der skal i gang, nemlig den del, hvor Grønland melder sig ud af EF. Nu skal der imidlertid også en traktatændring til, for så vidt Grønland skal med i